

[Per Møller.]

nemlighed i den anledning, men lad det være et venskabeligt og velment råd til disse unge, at de bør være varsomme med at demonstrere utak over for de arbejdere, landmænd, håndværkere og handlende, der bringer daglige afsavn for at give de studerende bedre uddannelsesmæssige og personlige kår. Jeg er sikker på, at det kun er et mindretal blandt studenterne, der behøver at føle, at dette råd har adresse til dem.

Når Københavns universitets forhold drøftes, er der god anledning til at tage hatten af for det store flertal af studerende, der passer deres arbejde fra dag til dag under forhold, der er højst utilfredsstillende. Også professorerne og de øvrige lærerkræfter har krav på at høre en anerkendelse, fordi de, stort set, overvinder de mangeartede daglige vanskeligheder, der opstår som følge af, at man ikke i tide har fået skabt rammer, der svarer til det aktuelle studenterantal. Med den målestok, som planlægningsrådet har anvendt, er der ved Københavns universitet plads til lidt over 9.000 studenter, men der er for øjeblikket 21.000, og undervisningsministeriets økonomisk-statistiske konsulent anslår, at tallet allerede i 1975 vil være vokset til lige ved 32.000, og hvis udviklingen føres videre, vil der 5 år senere være 40.000 studenter ved Københavns universitet.

Nu skal statistiske forudsigelser, som hr. K. B. Andersen påpegede, selvfølgelig altid bedømmes med en vis varsomhed, men selv om man giver et rimeligt spillerum for fejlbedømmelser, er det nødvendigt at se i øjnene, at en væsentlig del af vor højere undervisning står over for et sammenbrud, hvis der ikke nu gribes ind med hurtig, konstruktiv handling. Det foreliggende forslag giver løfte om en sådan indgriben, og jeg skal give tilsagn om mit partis positive medvirken til, at løftet bliver indfriet.

Venstres støtte til det foreliggende forslag er ikke udtryk for ubetinget tilfredshed. Vi kunne have ønsket, at der ved denne lejlighed havde foreligget et mere fuldstændigt materiale til bedømmelse af mulighederne for Københavns universitets langsigtede udbygning. Vi er imidlertid tilfreds med, at ministeren i sin fremsættelsestale har givet tilsagn om, at de op-

lysninger, som mangler, vil blive fremskaffet med fornøden hurtighed, i det omfang det overhovedet er muligt.

Ministeren sagde ved fremsættelsen, at man vil stræbe mod en afklaring endnu i denne folketingssamling. Er der mon endnu liv i den optimisme, der her er kommet til udtryk? Vil det ikke være mere realistisk, om man allerede nu fastslår, at alle de undersøgelser, overvejelser og forhandlinger, der er en forudsætning for at bedømme planen om en udflytning til Vestamager, ikke kan være afsluttet i denne folketingssamling? Jeg er i hvert fald bange for, at en afklaring inden for de kommende 6-8 uger kun er mulig under den form, at man fejrer projektet af bordet, fordi usikkerhedsmomenterne forekommer alt for uoverskuelige.

Københavns universitet har fastslået, at man finder det forsvarligt, at afgørelsen af dette spørgsmål udsættes til næste folketingssamling, og under disse forhold vil det måske nok være rigtigst at vente. Det må i denne sammenhæng betragtes som en afgørende faktor, at man allerede i denne folketingssamling vil kunne beslutte såvel oprettelsen af et universitet ved Roskilde som den begrænsede udbygning på Nørrebro, hvorved der relativt hurtigt kan ske en afhjælpning af den akutte pladsmangel.

Der kan siges meget godt om de to udflytningsmuligheder, der i dag har aktualitet, altså Tåstrup og Vestamager; til gengæld ville det på lidt længere sigt have været en ganske håbløs opgave at lave et universitet på Nørrebro, det ville man bitterligt have fortrudt, og resultatet var blevet, at Københavns universitet havde mistet sin placering som et førsterangsuniversitet. Det er nødvendigt at give universitetet albuerum, så det kan møde den fremtid, vi ikke kender.

Dette kræver store, sammenhængende arealer, og det kan man få både ved Tåstrup og på Vestamager. Det vil derfor ikke være nogen ulykke, hvis man opgiver Vestamager og altså vælger Tåstrup. Men når det er sagt, så må det understreges, at Vestamager rummer en række fordele, som man ikke finder ved Tåstrup. Det afgørende er, at et fremtidens universitet på Vestamager vil have en central placering i forhold til Københavns centrum. Dette vil indebære